

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

LIFREGEMENTETS HUSARERS KASERN, SKÖFDE. — FOTOGRAF LUDV. ERICSON, SKÖFDE.

15 DE ÅRG.

DEN 5 APRIL 1914.

Nº 27

HUGO JUNGSTEDT.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

En af vårt lands erfarnaste och högst ansedda militärer, öfverkommendanten i Stockholm och chefen för fjärde arméfördelningen, generalmajoren Hugo Jungstedt, fyllde den 26 mars sextio år.

Carl Axel Hugo Jungstedt är nämligen född i Stockholm den 26 mars 1854, son till öfvertullinspektoren därstädes August Fredrik Jungstedt och hans maka Amelie Zetterling. Efter att haiva aflagt mogenhetsexamen i fädernestaden inträdde han å den militära banan och utnämndes år 1875 till underlöjtnant vid fortifikationen. Här gjorde han sig snart känd för mindre vanlig mångsidighet och duglighet, avancerade därstädes till löjtnant 1881 och till kapten 1894, men hade redan 1887 befordrats till löjtnant och 1888 till kapten vid generalstaben. Inom denna togs han företrädesvis i anspråk för de omfattande arbeten, som vid denna tid därstädes pågingo för ävägbringande af en dittills i vårt land saknad mobiliseringsplan och en då mer än någonsin erforderlig försvarsreform: det inom generalstaben utarbetade underdåniga förslag till förbättrad härordning, som låg till grund för k. m:ts proposition i försvarsfrågan till 1892 års urtima riksdag, är sålunda kontrasigneradt med hans namn, och sedermera var han sekreterare i den 1897—98 arbetande stora parlamentariska befästningskommittén. Vidare tjänstgjorde han under hela 1890-talet som lärare vid artilleri- och ingenjörshögskolan. I öfrigt innehade han 1893—95 förordnande som stabschef vid femte arméfördelningen, blef 1895 souschef vid landt försvarsdepartementet och utnämndes s. å. till major samt 1898 till öfverstelöjtnant.

Redan det sålunda anförda vittnar om en oerhörd arbetsförmåga. Men härtill inskränkte sig ingalunda hans verksamhet. Härtill kommo omfattande

krigsvetenskapliga studier i förening med ett flertal med statsanslag företagna studieresor till utländska slagfält. År 1900 aflade han äfven besök på den syd-afrikanska krigsskådeplatsen. Såväl det ena som det andra satte frukt i ett omfattande militärt författarskap, utmärkt för synnerlig klarhet i framställningskonsten. Bland Jungstedts utgifna skrifter må här erinras om "Kriget mellan Frankrike och Tyskland 1870—71", "Historisk öfersikt af Sveriges befästningsväsen", "Örlogsfartygs strider mot kustbefästningar", "Milissystem och milistrupper", "Försvarsställningar", "Dagboksanteckningar från en kommendering i Sydafrika" o. s. v. Redan 1876 blef Jungstedt invald i Krigsvetenskapsakademien.

År 1901 utnämndes Jungstedt till chef för krigshögskolan och redan därpå följande år till öfverste och chef för Lifregementets grenadiärer. Hans omfattande fackkunskap togs nu i stor utsträckning i anspråk för genomförandet af 1901 års härordning. Han var sålunda 1903—04 ledamot i kommittéerna för omarbetande af reglementen och instruktioner för infanteriets och kavalleriets utbildning, där särskildt hans erfarenheter från boerkriget kommo vårt försvar till godo, vidare ordförande 1906—07 i vederbörande regementsförläggningskommission, 1908 i skjutinstruktionskommittén och 1908—10 i kommissionen angående landförsvaret tillhörande fastigheter.

Sistnämnda år utnämndes Jungstedt till generalmajor i armén samt förordnades kort därefter till öfverkommendant i Stockholm och t. f. chef för fjärde arméfördelningen, hvars ordinarie chef han blef året därpå. Sedan 1897 var generalmajor Jungstedt äfven fäst vid konung Oscar II:s stab.

ORON I ULSTER.

Allt sedan den liberala engelska regeringen genomförde den s. k. Parliament Act, enligt hvilken öfverhusets vetorätt i lagstiftningsfrågor inskränktes till att vara endast suspensivt, och det sålunda blef tydligt, att det var denna regerings allvar att genomföra Irlands själfstyrelse (home rule) trots öfverhusets motstånd, har i den protestantiska delen af Irland — grefskapet Ulster, framför allt dess hufvudstad Belfast med kringliggande landsdelar — en häftig proteströrelse igångsatts, som under den konservativa underhusledamoten, sir Edward Carsons ledning icke syntys väja ens för våldsamma medel, när det gällt att gifva motståndet mot parlamentsmakten eftertryck. Vapen och ammunition ha inköpts, vapenöfningar med ungdomen o. s. v. ha företagits. Man bör inför dessa företeelser erinra sig, att det organiserade väpnade motståndet mot statsmakten i den berömda Covenant kan åberopa ett precedensfall just ifrån religionsmotsatsernas århundrade hvilket gör att tanken därpå för engelsk uppfattning icke verkar så främmande som för svensk.

Inom den närmaste tiden är den frist utlupen, hvarefter ett förnyadt antagande af home-rule-billen från underhusets sida omedelbart gör den till lag. Därpå beror det att situationen just nu blifvit så tillspetsad. Den har blifvit det i alldeles särskild grad därigenom, att ett antal officerare icke utan vidare varit beredda att fullgöra sin militära lydnessplikt, då de af regeringen beordrats att fatta

posten i Ulster för att vara beredda på alla eventualiteter. Man har häri velat se inledningen till en konflikt mellan armén och parlamentet.

Finge man tro den engelska högerpressen, hade man anledning antaga icke blott att inbördeskriget stode för dörren, utan äfven att all laglig ordning i England stode i begrepp att råka i upplösningstillstånd. Lyckligtvis finnas grunder äfven för en mera optimistisk uppfattning. Den enda representant för den utländska pressen, som hittills under rådande situation besökt Ulster, nämligen en korrespondent till "Hamb. Fremdenblatt", meddelar nämligen, att en hel del af den omskrifna oron därstädes endast existerar i tidningarnas spalter. Befolkningen i Belfast har sitt nöje i dessa öfverdrifna skildringar: de hjälpa den ju i dess fredliga kamp mot home-rule-billen. För öfrigt: det gaeliska temperamentet har mycken likhet med det franska; det är syd-ländskt. Stora ord och poser är något, som man håller af. På samma gång äro människorna i Ulster de fredligaste i världen, och skulle icke vilja göra så mycket som en fluga något för när, om de blott icke utsattes för för stark upphetsning. Så till vida borde man alltså kunna hoppas, att regeringens medlingsförslag, enligt hvilket Ulster skulle få sex års valfrihet i fråga om anslutning till ett själfstyrdt Irland och sålunda möjlighet att vid två särskilda underhusval göra sin talan hörd, skall af Ulster-befolkningen accepteras.

FÖRSTA VALDAGEN, I STOCKHOLM.

1, 2, 4
GATUBILDER
FRÅN
STOCKHOLMS
VALDAG.

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.
3. PRINSESSAN INGEBORG med döttrar
på promenad.
5. VALLOKAL.

trots de talrika, efter olika partiinnesse olika utsmäckade valbilerna och andra gatans mer bullrande agitationsmedel fick Stockholm knappast någon särdeles iögonenfallande prägel öfver sig denna dag, som antydde det viktiga förehafvandet kring valurnorna. Det låg en tung allvarsstämning öfver staden, ingalunda lättad af det grädsliga som den kulna marsdagen bestod. Af de röstberättigade deltog icke mindre än 43,639 personer, motsvarande 77,4 proc. af väljarkåren. Vid närmast föregående val var procentsiffran deltagare 64,4. Valmanskåren var då 35,396 man. Som exempel på det utomordentliga intresse som visats detta val, kan anföras att åldringar, krymplingar och sjuka icke sällan syntes med egen eller andras hjälp närma sig valurnan och många voro de valmän som kommit långväga från de mest aflägsna landsändar och från utrikes orter för att vid detta viktiga tillfälle utöfva sin medborgerliga plikt.

Hufvudstaden har denna gång lämnats tillfälle att gå i spetsen för landets väljarmassor för att utkora den nya andra kammaren, som enligt konungens beslut skall jämte den hittillsvarande första kammaren inom kort sammanträda för att bl. a. behandla och söka lösa den viktiga frågan om Sveriges försvar. Det har från alla partier bedrivits ett ytterst intensivt förarbete för de nu avslutade Stockholmsvalen, och detta i förening med det allvarsläge som den tillspetsade politiska situationen framkallat har åstadkommit en mönstring af hufvudstadens valmän som aldrig tillföre. Och man kan med skäl säga att hufvudstaden med heder gått före det öfriga Sverige som ett efterföljansvärdt exempel och godt föredöme på sin valdag, som inträffade fredagen d. 27 mars. Oaktadt en ganska allmän flaggning och

PRINS AUGUST, HERTIG AF DALARNE,
F. 41. † 73.

Foto: Florman, Stockholm. Skulpt: Bengt Sjöberg.
HERTIGINNAN AF DALARNE.
Senaste porträtt.

Den 16 April 1914 är en minnesdag inom vårt svenska konungahus hvilken H. S. D. velat med vidstående porträtt bringa i erinran. — Den dagen femtio år tidigare ägde i Altenburg förmälningen rum mellan affursten prins August, hertig af Dalarna samt prinsessan Teresia af Sachsen-Altenburg, nuvarande änkehertiginnan af Dalarna. — Prins August afled den 4 mars 1873 vid 42 års ålder.

PRINCESSAN TERESIA, HERTIGINNA
AF DALARNE. F. 36. Gift d. 16 april 64

Sedan årets början har Hvar 8 Dag haft en ny afdelning — Hvar 8 Dags Mönsterafdelning — som det första numret i hvar månad visar hur textila handarbeten kunna utföras. Hittills har det varit fransflätning, knyppling och spetsömnad, som behandlats, och i få ord har man fått reda på teknikens historia liksom några uppslag på, hur tekniken kan tillämpas för moderna önskemål. Dessa uppslag ha varit utförda i teckning i en skala, som ju ej gör dem till arbetsritningar, men dock så att man får ett tydligt intryck af arbetsmönstret.

Som man ej sällan både i muséer och isynnerhet i vårt eget hvardagslif blir vittne till, hur ett dåligt mönster förringar, ja rent utaf gör ett mödosamt handarbete värdelöst, har redaktionen i sina läsarinners intresse införd denna nya afdelning, som redigeras af fröken Signe Billqvist. Och åt ingen med handarbete mera förtrogen hade vi kunnat lämna detta uppdrag.

Utexaminerad från Högre Konstindustriella Skolan i Stockholm var fröken Billqvist först teckningslärarinna och har sedan som vällärlarinna inom Slöjdföreningens skola i Göteborg uppsatt väfadelningen inom densamma. Därifrån kallades hon till direktisbefattningen vid hemslöjdsföreningen Konstfliten, Göteborg, hvilken befattning hon med stor skicklighet och arbetskraft innehaft under en följd af år.

På denna plats, där hon nedlagt mycket själfupppoffrande arbete, kom hon praktiskt än mer in i de textila tekniker, som så

fulländadt utförs af vår allmog och som, när de ej blott kopieras, äro den präktigaste grund att bygga på för våra moderna textila föremål.

Frok. B. tecknar ofta själf de mönster, som förekomma i vår nya afdelning, och hos henne får man för en ringa penning köpa tydliga arbetsritningar till till alla de skisser, som Hvar 8 Dags Mönsterafdelning meddelar. Det som är vackert ger glädje och vi hoppas att våra läsarinna gerna skola arbeta efter vår nya afdelningens mönster.

Efter porträtt. Skulpt: Bengt Sjöberg.
SIGNE BILLQVIST.

F. o. Modin, S. U. M.

Skulpt: Bengt Sjöberg.

SEGRARE I DAMERNAS FÄKTTURNERING I STOCKHOLM:
fr. v. MISS A. WALKER (1:a pris), FRÖKEN A. DICKSON
(2:a pris), och FRÖKEN E. HELLQVIST (3:e pris).

FRILUFTSLIV VID ÅRE

Foto Thomas-on, Åre.

Klick: Bengt Sjöqvist

FRÅN KRONPRINSPARETS I DAGARNE AFSLUTADE SEJOUR vid det vackra jemtländska högfjällssanatoriet.

H. & D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

JOCKEY KLUBBENS 25-ÅRSJUBILEUM.

Klick: Bengt Sjöqvist

Festen å Hasselbacken den 28 mars. I mitten prins Carl (X), klubbens ordförande. (Text å sid. 432).

Svenska Teknologföreningen samlades den 26 mars till ordinarie stämma och årsmöte i Stockholm. Mötets of-

ficiella öppnande ägde rum den 27 i Grand Hotels stora festsal. Vid detta tillfälle höll statsrådet Vennersten ett föredrag om "Näringslivet och försvaret". Bland öfrigt som förekommit på det vidlyftiga programmet märkes diskussion om departementalreformen, föredrag om "Vattenståndsprognos i Sverige och deras betydelse för industrien" af dr Axel Wallén, föredrag om den norska salpeterindustrien af den norske uppfinnaren generaldirektör Sam Eyde, frågan om den lägre tekniska undervisningens ordnande m. m.

H. & D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

SVENSKA TEKNOLOGFÖRENINGENS SAMMANTRÄDE på Grand Hotell i Stockholm i närvaro af kronprinsen (X).

Klick: Bengt Sjöqvist

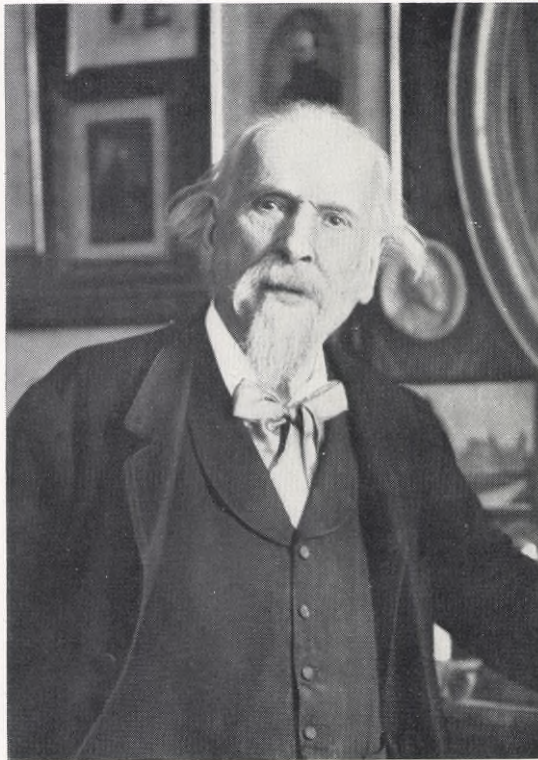
Den nyprovencalska vitterhetens främste representant, skalden *Frédéric Mistral* har den 25 mars skattat åt förgängelsen i den höga åldern af 84 år.

Frédéric Mistral föddes i Maiano som son till en förmögen egendomsägare och dennes ur ett enkelt bondehem utgångna maka. Som barn och under beröring med hemtraktens befolkning lärde han känna och älska den gamla provencalska diktningen, hvilken längre fram skulle komma att öfva så stort inflytande på hans egen skaldeverksamhet. Efter slutad skolgång inskref han sig vid universitetet i Aix, men öfvergaf inom kort studiebanan för att helt ägna sig åt poetisk alstring. Bosatt i sin hemtrakt bildade han, efter att tidigare hafva debuterat med en del provencalska folksånger, tillsammans med några unga män förbundet "Lou Felibrige", hvilket till sin uppgift gjort att verka för hembygdens minnen, språk och dikt-konst. År 1858 utgaf Mistral sin stora sångcykel "*Mirèio*", en episk kärleksdikt af tjugusende behag, skriven på provencalska i egendomligt rimflätade strofer, hvilken då den utkom vann en lysande framgång och gjorde författarens namn världsberömt. Äfven om Mistrals öfriga alstring ej når upp till samma höjd som detta diktverk intager den dock genom lyrikens friskhet och skildringarnes glans en rangplats inom vår tids litteratur.

År 1904 erhöil Frédéric Mistral jämte José Echegaray det litterära Nobelpriset.

Tonsättaren Gösta Geijer slutade under ett tillfälligt besök i Seffle den 27 mars sitt lif, 57 år gammal.

Den bortgångne, som tillhörde den gamla Geijersläktens Krokstadsgren, framträdde efter under ungdomsåren bedrifna allvarliga musikstudier för Norman, Lindegren, Hallén och Svendsen som kompositör med några sånger samt smärre stycken för orkester, violin och piano, hvilka fingo ett varmt erkännande af kritiken. År 1894 blef han dirigent för Nya Sångsällskapet i

Vive Méde et Provence!

F. Mistral

språklöse medarbetaren med den djupt anlagda konstnärsnaturen och redliga arbetsviljan.

*

I närmast följande nummer skola vi införa en berättelse vi för endast helt kort tid sedan emottogo ur den nu för alltid nedlagda sympatiska pennan.

Efter porträtt.

Kl. H. Bengt Sv. V. Geijer.

GÖSTA GEIJER †.

För fotografer : att beakta:

Fotografifirma, som insänder fotografier med ensamrätt för H. 8 D. och ej lämnar samma eller liknande fotografier till annan illustrerad tidning, kommer att i så fall utöfver vanligt honorar, få sitt namn utsatt på ett i ögonen fallande sätt, då meddelande härom lämnas vid insändandet.

Redaktionen.

EN KVÄLL I MONTE CARLO.

FÖR HVAR 8 DAG AF *SETH*.

— Messieurs, faites vos jeux! säger croupieren och ger med en snabb handrörelse rouletten fart.

— Rien ne va plus! och kulan börjar att hoppa, dansa och studsa öfver tangenterna.

Ett dämpadt sorl ljuder genom de höga, guldsmidna spegelsalarna.

Nummer 17! Det är tredje gången.

Men ingen håller på 17.

Den unge gentlemannen, som sitter bredvid croupieren, har nu tolf gånger å rad hållit på de sex första numren. Hans hög af guld och sedlar har smält ihop till en fattig louis. Han tvekar ett ögonblick och kastar den slutligen på 17.

Hjulet snurrar.

Ödesdigra sekunder!

Kulan har fallit på fem.

Hade han en enda gång till hållit fast vid "six premiers" hade han vunnit 100 francs. Nu fanns icke fem francs kvar framför honom. Anyo snurrar hjulet och kulan faller för fjärde gången ut på 17.

Han gör en hastig kalkyl, att *nu* skulle han ha haft en vinst af $20 \times 35 = 700$ francs.

Han stirrar bedöfvad ut öfver den gröna duken, öfver hvilken guld, silfret och sedlarna rinner i en oafbruten rasslande ström.

Han sitter och tänker på att sedan två år nästan allt vad han ägt vandrat öfver denna duk ned i bankens kassor.

800,000 francs — mera!

Först alla kontanter, sedan alla värdepapper, här-efter huset i Berlin, slutligen det gamla godset i Schlesien. Först spelade han för nöjet, sedan af lidelse — slutligen för att rädda, för att vinna igen.

Under de långa vinterkvällarna hemma i Schlesien, sedan han läst in sig på sitt arbetsrum, hade han tagit fram sin roulette och spelat — för öfning.

Det ena systemet hade han öfvergett för det andra, och slutligen hade han, för hvilken gång i ordningen visste han icke, funnit de vises sten, systemet, öfver alla system, det med hvars hjälp man *måste* vinna, "med den allra yttersta grad af sannolikhet", om inte "oturen går öfver i det öfvernaturliga". Han hade gjort upp matematiska tabeller öfver chanserna, ritat upp serier med stigande sats, som måste fånga lyckan, som man fångar fisken i ett nät. Och han hade pröfvat sina system hemma på skrifbordet, sett markerna hoppa sig till jättevinster och påföljande dag hade han rest.

När han steg på tåget i Anhalter Bahnhof för att lämna Berlin, där han tagit upp nya inteckningar, föreföll det honom, som om tåget aldrig ville gå, som om en illasinnad makt höll det tillbaka.

Och när slutligen Brandenburgs sandhedar skymtade förbi fönstren, insvepta i trist höstdimma, då föll det öfver honom en blandning af beklämning och hetsighet, som var outhärdlig, och som han måste dränka i ett rus av sekt.

Då mumlade han för sig själf: — Detta är vansinnet! Men jag måste! Allt eller intet! Hålla ut! Raka vägen!

Och han steg af tåget i Monte Carlo i den fasta föresatsen att spela, som om det gällde en förströelse, åt hvilken han hängaf sig för första gången, att hålla hufvudet kallt och tankarna klara! Ty däri låg knepet.

Han hade med sig 50,000 francs. Tio tusen hade han tänkt lämna hemma, men det hade inte blifvit af.

Känslan att, om det gällde, han skulle behöfva ligga och vänta på pengar, var outhärdlig. Kanske kunde de komma bort på vägen! Nej, det säkraste var, att ta med allt!

Aldrig riskera mer än högst 5,000 om dagen — en alldeles tillräcklig summa att visa hvad hans system dög till! Inte spela som en narr mera! Och nu var han här. Nu satt han åter på denna stol, där han helt visst suttit förr, fast han inte kunde erinra sig det säkert, allt gick som i en dimma, en yrsel.

Nu var han här. — Han tog upp klockan, den visade 11. Om en timme skulle banken stänga och trängseln, ifvern, vanvettet närmade sig kulmen. Klockan sex kom han. Inom fem timmar hade han spelat bort — 50,000 francs, så när som på 700 Mark, som låg oväxlade i plånboken för hotell och återresa.

Nå, hotellet behöfde inte bli dyrt! Och resan kostade ej mera än 100 mark. Återstod cirka 500 mark, likamed 650 francs. Han kunde se växel-luckan från sin plats, banken var idel tillmötesgående, han behöfde inte vänta tills i morgon, då Crédit Lyonnais öppnade, det kunde gå genast.

Han kalkylerade vidare. Huset var borta. Men godset skulle kunna räddas, om han vunne igen 100,000 francs.

Vinna igen 100,000 med 500 — på en timme!

Men vid spelbordet är allt omöjligt!

Var det inte hans skyldighet att offra dessa 500?

Han reste sig opp för att gå och vävla, men som ledd af en osynlig hand irrade han in i en annan sal. Han blef stående vid ett bord, där det spelades trente et quarante.

En engelsman, en liten slätrakad man, med ett mildt och orörligt ansikte, hade satsat 6,000 och strök just in sin vinst, men lät satsen stå. Åtta gånger å rad strök han in samma vinst, vek pedantiskt ihop sin sedelbundet och försvann i vimlet.

Vår man dref vidare och kom ut i vestibulen. Där var svalare. Han hämtade sin hatt i garderoben och gick ut.

Det hade regnat. Vattnet låg ännu som perlor i rosornas kalkar, och en frisk lukt af berg och haf slog honom till mötes.

Terassen var öde, och han hörde Medelhafvet dunka långt nere under sina fötter. Stjärnorna tindrade mellan palmernas blad, som vaggades af ljumma vindar.

Han slog sig ned på en soffa och tände en cigarr. Hvad den smakade härligt!

50,000 hade han spelat bort för en chimär — en passion. Ty alla system i världen gällde ej en vitten mot — lyckan. Och lyckan förföljer den som flyr, och flyr den som förföljer.

Det kom öfver honom ett djupt lugn.

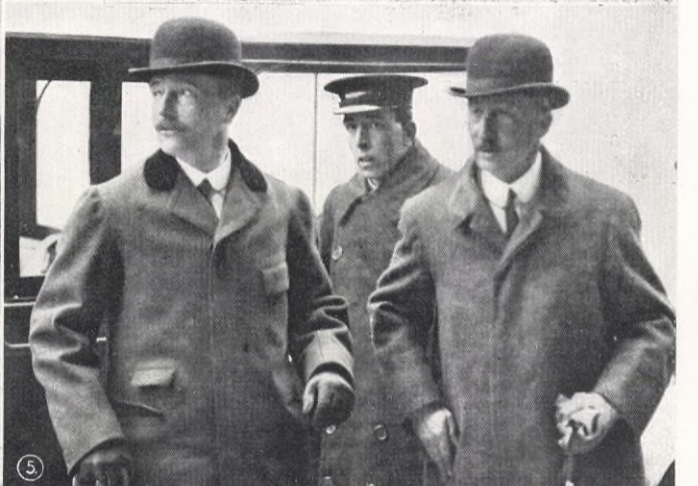
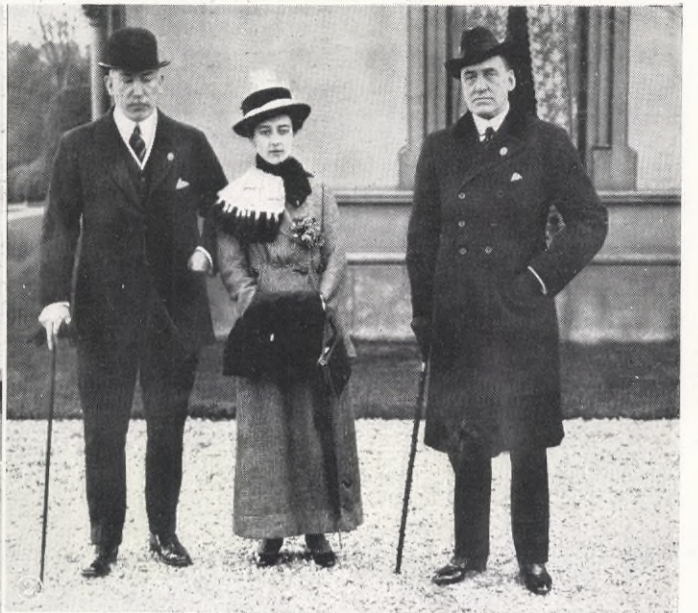
I morgon gick tåget — hem! Det återstod honom ännu en tillgång, som han aldrig tänkt på, en gammal liförsäkring på ett mycket högt belopp. Den kunde realiseras för att rädda godset. Tillsvidare! Och sen fick sparsamhet och arbete göra resten!

Den gamla rouletten där hemma skulle brännas upp, det var en farlig leksak.

Men det som var offradt fick vara offradt!

Med det beslutet gick han sakta upp för trapporna, förbi Casinot till Café de Paris, där han beställde en whisky för att stärka sina utmattade, men åter uppvaknande lifsandar.

BILDER FÖR DAGEN FRÅN ULSTER.

1. "CRAIGAVON", kapten Craigs slott vid Belfast, nu unionisternas huvudsäte och sir Edward Carsons residens, under de frivilligas truppernas skydd.
2. Fr. h.: SIR EDWARD CARSON, det irländska motståndets främste ledare, samt KAPTEN OCH FRU CRAIG.
3. ENGLSKE GENERALSTABSGHEFEN, FÄLTMARSKALKEN SIR JOHN FRENCH som inlämnat afskedsansökan på grund af sin inrägnade ställning till de irländska officerarnas uppträdande.
4. GENERALLÖJTNANTEN SIR ARTHUR PAGET, MILITÄRBEFÄLHAFVARE PÅ IRLÄND, hvilken meddelanden till officerarne i Irland föresakade dessas förklaring att ej vilja gå i strid mot Ulster.
5. Fr. v.: GENERAL J. GOUGH och GENERAL HUBERT GOUGH, chef för 3-dje kavalleribrigaden, hvilken senare begärt sitt afsked.
6. DE FRIVILLIGA TRUPPERNAS ÖFNINGAR utanför Belfast, å mark som härtill upplåtits af earlen af Shaftesbury.
7. SIR EDWARD CARSON (i motorvagnen) ESKORTERAS AF 200 FRIVILLIGA efter sin återkomst från London efter sitt uppträdande i parlamentet till det 4 mil från Belfast belägna Craigavon.

8. GARNISONEN I CRAIGAVON I KRIGSUTRUSTNING.
9. KRIGSMINISTERN, ÖFVERSTE J. E. B. SEELY, som begärt sitt afsked.
10. GARNISONERNA i de olika Ulster-städerna ha blifvit förstärkta medan det enda regemente som varit förlagd i Belfast, Dorset Regementet, förflyttats till Holywood med kvarlämnande af endast 200 man. Vår bild visar regementets aftåg.

EFTER ORIGINALFOTOGRAFIER.

OLYCKOR TILL SJÖSS.

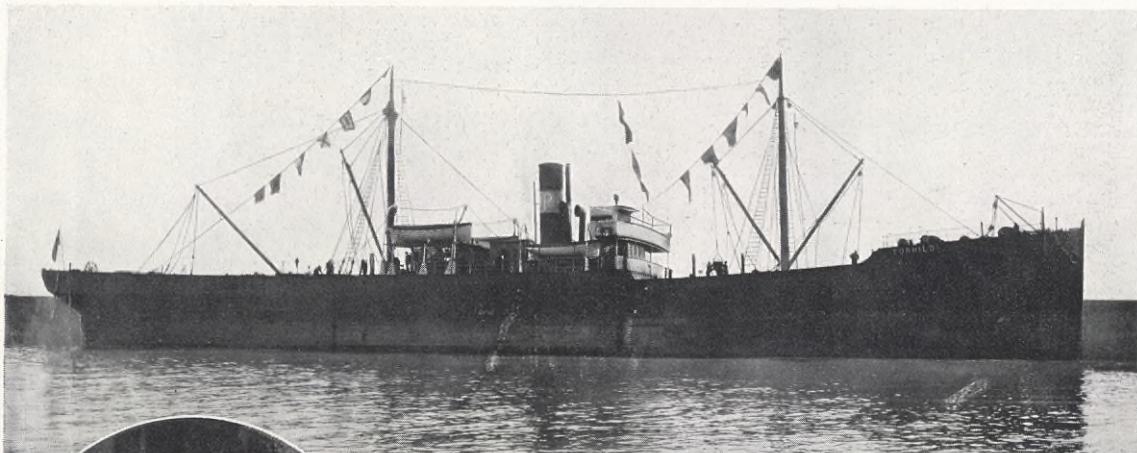

Foto Carlborn, Ystad.

DEN SVENSKA ÅNGAREN THORILD SOM FÖRLIST I ENGLISKA KANALEN därvid 10 man af besättningen omkom.

Kliche: Bengt Sjöveersparre.

Svenske ångaren "Thorild", tillhörig rederiaktiebolaget Ocean i Landskrona har på resa från Rotterdam till Bilbao förlist i Engelska kanalen. En störtsjö krossade fullständigt ångaren hvarvid tio man af besättningen omkommo. Den öfriga besätt-

KAPTEN C. ISACKSON, som räddades.

ningen nio man räddades ombord på tremastade skonaren "Paul et Marie" och infördes till dennas hemort St Malo, Frankrike. Ångaren som fördes af kapten C. J. Isackson — en af de vid olyckan räddade — mätte ca 1.600 br. tons och var byggd 1878.

Bland de omkomna voro fyra svenskar, nämligen andre styrmannen E. Manning, Landskrona, förste och andre maskinisterna A. Anderberg, Malmö, och O. H. Carlsten, Göteborg, samt eldaren Quick.

*

Efter fotograf.

Kliche: Bengt Sjöveersparre.

BEGRAFNING TILL SJÖSS. Ingeniör Oscar Adolfsson från Korsnäs, passagerare å ångf. Prinsessan Ingeborg afled under resa till Kristiania från Buenos Aires samt begravs d. 15 mars, 10 min. norr om Teneriffa.

En väldig isbrytare byggd för ryska handelsministeriets räkning har i dagarne löpt af stapeln vid Vulcan-verken i Stettin. Isbrytaren, som bär namnet "Zar Michail Feodorowitsch", skall stationeras i Östersjön för att under vintertiden hålla där varande ryska hamnar öppna för sjöfarten.

Äfven om ångaren icke kan mäta sig med den tidigare på ett engelskt varf byggda ryska isbrytarekolossen "Jermak" är den dock af imponerande storlek med en längd af 75.40 m. och en bredd i vattnelinien af 17,10 m.

Efter fotograf.

NY RYSK JÄTTE-ISBRYTARE med 3 propellrar, 2 i aktern och 1 i fören till underslungande af isstyckena, en nyhet för isbrytare-tekniken.

Kliche: Bengt Sjöveersparre.

Tvenne olyckor, fasansfulla genom de stora offer i människolif, som de kräft, hafva inträffat under den senaste tiden. I Venedigs hamn blei sålunda den 19 mars en af de ångbåtar, som numera i st. för gondolerna besörja persontrafiken, påränd af en torpedbåt och borrad i sank. Af de ombordvarande till ett åttiotal uppgående passagerarne lyckades några simmande rädda sig i land under det andra bergades ombord på tillskyndande räddningsbåtar. Flertalet drogs dock med ångaren ned i djupet och drunknade. Det antages, att ett sextiotal personer omkommit. Bland de räddade befundo sig äfven ett par svenska damer. Enligt ett ögonvittnes utsago

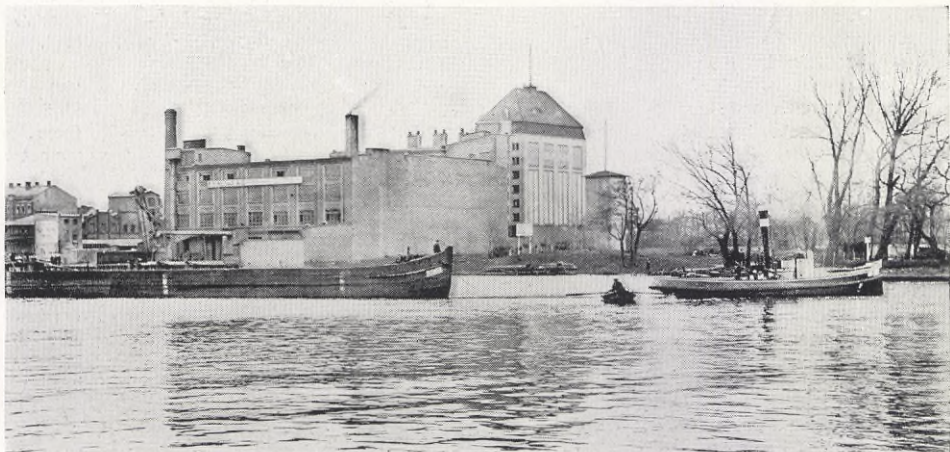

Efter fotografier, OLYCKKAN VID VENEDIG. Öfverst: Den af en torpedbåt pårända ångbåten med 80 passagerare ombord. — Vid olycksplatsen.

voro vid olyckstillfallet kaptenen och besättningen å ångaren så fördujade i att betrakta ett i luften kretsande hydroaeroplan, att de icke observerade den annalkande torpedbåten.

De fästligheter som planerats med anledning af det väntade tyska eskaderbesöket inställdes.

Den 24 mars inträffade på Spree vid Köpenick en svår drunkningsolycka, i det att en färja med arbetare, hvilka efter slutadt dagsarbete skulle befordras öfver floden genom oförsiktighet från en bogserångares sida bringades till kantring. Af de ombord på färjan varande 22 passagerarne drunknade 8.

Efter fotografier, OLYCKKAN VID KÖPENICK, därvid en större roddbåt med 22 passagerare genom oförsiktighet vid bogsering bringades till kantring. Vår bild togs då olyckan af vederbörande myndighet åskådliggjordes.

Efter porträtt. *Ättliche: Högst Sjöveersparne.*
DEN I TRIPOLIS UNDER STRID FALLNE ITALIENSKE LÖJTNANTEN FABIO FRIOZZI, PRINS CARIATI, HERTIG AF CASTROVILLARI, af svensk härstamning.

ge krigaren af en stor krets anhöriga, där af många äro boende här i Sverige.

Den italienske löjtnanten *Fabio FrioZZi*, prins *Cariati*, hertig af *Castrovillari* stupade för någon vecka sedan vid en sammandrabbning mellan italienska trupper och araber i *Benghasi*, *Tripolis*. Den stupade, en synnerligen duglig kavalleriofficer och känd för ett oförfärdt mod, var på mödernet af svensk härstamning. Han var nämligen äldste son till den år 1906 aflidne italienske envoyén i Athen furst *Lorenzo FrioZZi di Cariati* i dennes år 1887 ingångna äktenskap med *Aimée Ehrenhoff*, tidigare gift med kaptenen i svenska flottan *Wilhelm Wallenberg* och dotter till svensk-norske ministern i *Konstantinopel*, *Selim Ehrenhoff*. Utom af modern, som är bosatt i *Florenz*,

och syskon söries den un-

Efter fotograf. *Ättliche: Högst Sjöveersparne.*
PROFESSOR GUISEPPE MERCALLI, den berömda Vesuviusforskaren som nyligen blifvit funnen mördad

pus *Cocchi* utförd, i *Vatikanen* befintlig, tafla föreställande *Euterpe*, prinsessans stora beundran. Den ridderlige *Pius VI* skänkte taflan såsom afskedsgåva åt prinsessan. Till år 1826 var den upphängd i hvita förmaket i prinsessans — sedermera arfurstarnas — palats i *Stockholm*. Vid *Sophia Albertinas* död tillföll den liksom så många andra av prinsessans dyrbarheter grevinnan *Lolotte Stenbock* på *Thorsjö*. På auktionen efter hennes sonsons hustru såldes den till en utlänning och var så under många år försvunnen till dess den nu uppenbarat sig hos en samlare i *Lund*. Mätte den nu såsom ett historiskt intressant konstverk få förbliwa i vårt land.

Uppmärksamheten torde äfven fästas vid ramen som är förfärdigad af brännförgyllt brons, prydd med det päfliga vapnet och ett flertal kyrkliga emblem. Äfven den är ett i sitt slag fullödigt konstverk. Redan år 1793 finna vi taflan omnämnd i ett bref från *Bernard* till *Le Brun* — publicerad i "Corr. des directeurs de l'Académie de France à Rome" sid. 285, XV — i samband med dess öfverlämnande till *Sophia Albertina* såsom "fort estimé".

O. Th.

EUTERPE AF MOSAIKMÅLAREN PHILIPPUS COCCHI, 1793 skänkt af påfven Pius VI till prinsessan Sophie Albertina. Taflan har i många år varit ur Sverige men finnes f. n. i Lund.

Den kände italienske vetenskapsmannen *professor Guiseppe Mercalli*, direktör för observatoriet vid *Vesuvius*, påträffades den 19 mars liggande död i sängen i sin bostad i *Neapel*. Liket var till hälften förbrändt, och man antog därför, att *professorn* råkat välta en brinnande fotogenlampa öfver sängen samt omkommit i lågorna. Vid närmare undersökning har man emellertid funnit, att ett rånmord förelegat. Elden hade mördaren anlagt för att dölja förbrytelsen.

När prinsessan *Sophia Albertina*, *Gustaf III:s* syster, år 1793 besökte *Rom* och påfven *Pius VI*, väckte en af den store mosaikmålaren *Philip-*

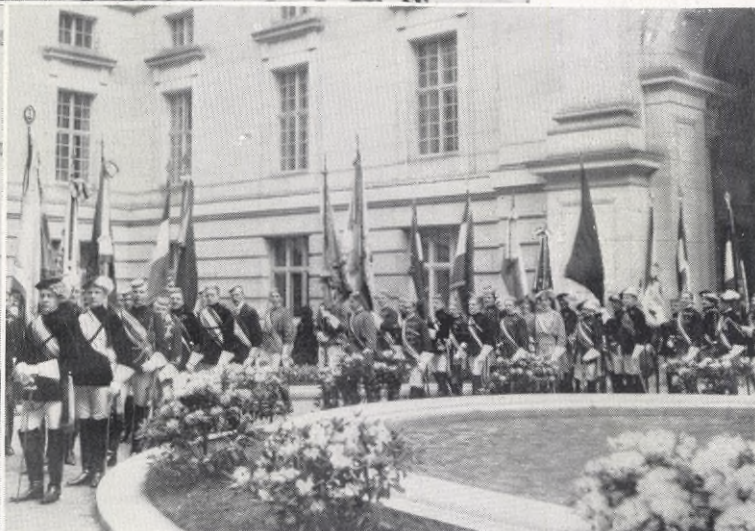
BLIF MEDARBETARE I
 :: HVAR 8 DAG ::

DET NYA K. BIBLIOTEKET I BERLIN.

Det nya Kungliga biblioteket i Berlin invigdes den 22 mars med stor högtidlighet för sitt tredubbla ändamål, att vara det ledande tyska centralbiblioteket, ett hem för vetenskapsakademien samt universitetsbibliotek. Bland de närvarande märktes kejsaren, tyska kronprinsparet, de keiserliga prinsarne, kronprinsparet af Rumänien, vid tillfället på besök i Berlin, samt vidare diplomatiska kärems medlemmar, representanter för den tyska vetenskapliga världen med flera.

Den väldiga biblioteksbyggnaden, hvilken täcker en yta af 1,6 hektar, har i uppförande kräft en tid af elfva år och dragit en kostnad

DET I DAGARNA INVIGDA K. BIBLIOTEKET.

Kejsaren och hans gäst, kronprinsen af Rumänien, efter invigningen. Studenterna vid invigningsfesten.

af 22 mill. mark. Kuppelhallen i byggnadens mitt, hvilken utgör bibliotekets läsesal, har 400 sittplatser. Äfven angränsande salar äro anordnade som läsrum, hvarjämte särskilda läsesalar finnas för tidskrifter, musikalska och kartografiska arbeten. Ett 70-tal små enskilda läsrum stå till disposition för mera kända vetenskapsmän.

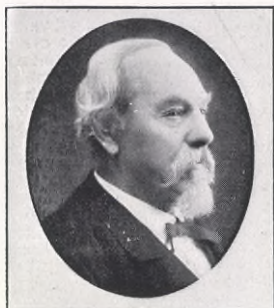
Bibliotekets bokförd räknar 1,8 mill. band.

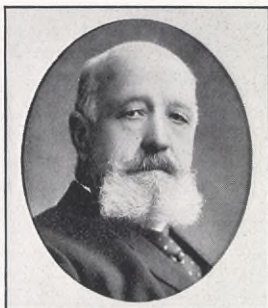
DEN STORA 5-KM. VÅRLÖPNINGEN från Stadion i Berlin, med 2248 deltagare, den 22 mars.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data ä nästa sida.

O. C. SYLWAN.
F. d. Öfverstelöjtnant. — Kri-
stianstad. 80 år 23 Mars.*

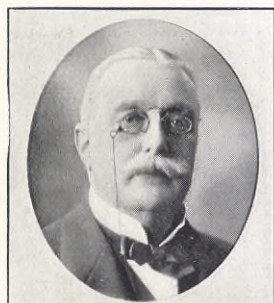
P. A. DE LA GARDIE.
Grefve. Kammarh. — Stock-
holm. 70 år 4 April.*

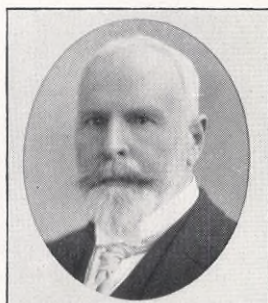
C. A. A. LEWENHAUPT.
Kab.-kammarrherre. — Claes-
torp. 60 år 3 April.*

A. G. GENBERG.
Öfverste. — Stockholm.
60 år 31 Mars.*

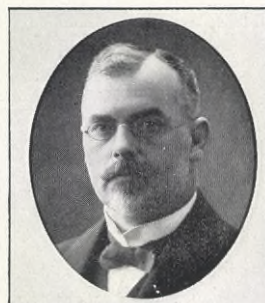
J. M. STUART.
F. d. Riddarhussekreterare. —
Stockholm. 70 år 2 April.*

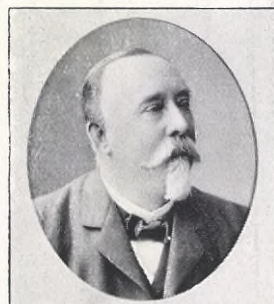
T. WILLERDING.
Grosshandlande. — Göteborg.
60 år 28 Mars.*

M. P. F. HALL.
Lektor. — Jönköping. 50 år
25 Mars*

H. P. W. PETERSÉN.
V. Häradshöfving. Kr.-fogde.
— Kisa. 50 år 1 April.*

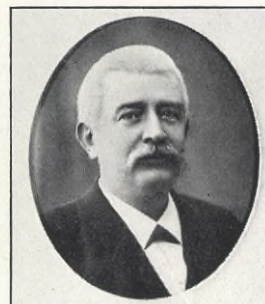
C. F. SVENSON.
Verkmästare. — Borås.
70 år 3 April.*

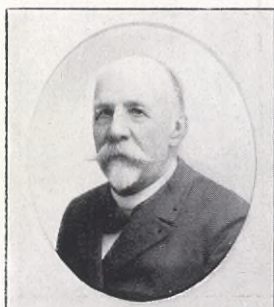
M. LINDER.
Direktör. — Oscarshamn.
60 år 2 April.*

D. LINDAHL.
Direktör. Ordf. i komm.-st. —
Rvdal 60 år 3 April

A. S. BOLIN,
Kronolänsmän. — Höganäs
55 år 4 April.*

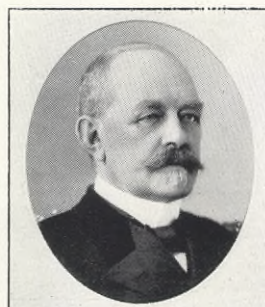
H. G. W. E. LAGERHEIM †
Friherre. F. d. Major. — Stock-
holm. F. 30. † 25 Mars.*

C. H. SKANTZE †.
F. d. Sjökapten. — Göteborg.
F. 45. † 24 Mars*

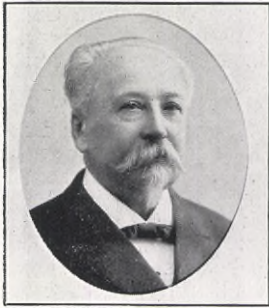
A. L. BILLMANSSON †.
F. d. Öfverste. — Stockholm.
F. 39. † 26 Mars.*

E. H. A. MÖRNER †.
Grefve. Marinöfverdirektör. —
Stockholm. F. 50. † 26 Mars.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

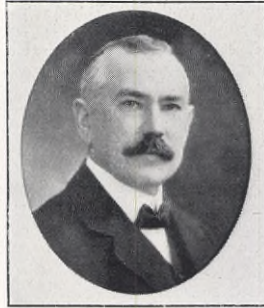
* Data här nedan.

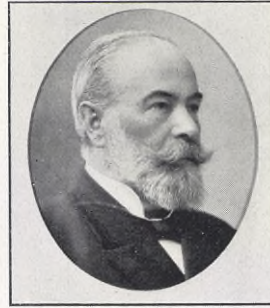
O. JACOBSSON †.
F. d. Trafikchef. — Stockholm.
F. 41. † 7 Mars.

P. MÅRTENSSON †.
Grosshandlande. — Fellings-
bro. F. 49. † 15 Mars.*

K. M. STENSTRÖM †.
Kassör i Riksbanken. — Sthlm
F. 68. † 9 Mars.

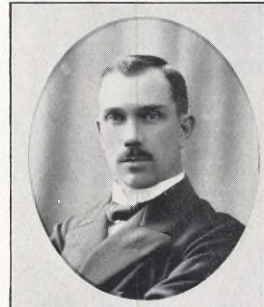
P. J. SVANGREN †.
Fabrikör. — Borås.
F. 50. † 17 Mars.

G. T. CARLSSON †.
Grosshandlande. — Stockholm.
F. 50. † 27 Mars.*

J. R. LUNDIN †.
Direktör. — Vesterås.
F. 53. † 19 Mars.*

J. A. F. BERGQVIST †.
Lok-förare. — Mjölby.
F. 78. † 15 Mars.*

C. R. HAGBERG †.
Underlöjtnant. — Karlstad.
F. 87. † 9 Mars.*

OTTO SYLWAN. U-löjtn. v. Vendes art-reg. 53, afg-ex. fr. h. art. lärov. å Marieberg 58. lär. derst. 70-73. kommandant å Växholms o. Osc. Fredr.-borgs fästningar 75-79. art. befälh. i Landskrona 82-84. öfverste-löjtnant 83, afsked 92. Stadsfullmäktigt i Kristianstad 66-71 o. 86-11 dess v. ordf. 95 o. ordf. 03. ordf. i helsov. nämnden 87-09. Landstingsman 88-89 o. 91-10. Styr-led. i Kristianstad-Hessleh. jernv.-a.-b. 87, ordf. 98, v. ordf. i Sparbanken 1900.

PONTUS DE LA GARDIE. U-löjtn. v. Sk. husarreg. 64, ryttm. 84, afsk. 94, kammarherre s. å. Eger godset Sörby i Österg. län.

CLAES LEWENHAUPT. U-löjtn. v. Lifreg. husarer 76, ryttmäst. 92, afsk. ur krigstj. 03. Kammarherre hos kronpr. Gustaf 94, tjänstgör. kabinetskammarherre 08. Inneh. fideikommisset Claestorp i Södermanl. län. Ordf. i komm.-stämma sedan 05. landstingsman 03-10. Ordf. i Sv. kennelkl. sedan 09, ordf. i Sv. allm. fjäderfäafvelsfören. sedan 98

AXEL GUSTAF GENBERG. U-löjtn. v. Vendes art-reg. 74, öfv.-löjtn. vid Små. art-reg. 05, öfverste i armén 12. Stadsfullmäktigt i Kristianstad 95-05, gymn. lär. derst. 90-03. Led. senare ordf. i brandstyr. i Kristianstad samt styr.-led. i sparbanken derst. Sedan 12 anst. å a.-b. Thules hufvudkontor i Stockholm.

JOHN STUART. Stud.-ex. 63, hojr.-ex. 71, v. häradshöfd. 72, e. o. not. i Statskontoret 73, kanslist i statsutskottet 73, under 16 år notarie derst. samt 90-12 utskottets sekkr.; notarie hos Riksdagens revisorer vid 38 af samtliga de 75 statsrevisioner som sedan institutionens införande för 100 år sedan förrättats. Denna enastående verksamhet vann vid 1913 års Riksdag sitt erkännande i pensionsanslag. Ti. förste Riddarh.-kansl. 80, ord. 84, Riddarhussek. 90-10.

THEODOR WILLERDING. Anst. 74, efter afslutade skolstudier å den stora rederi- o. exportfirman J. W. Wilsons kontor samt blef 90 meddel-ägare Hufvudredare i ångf.-a.-b. St. Georg, verkst. dir. i ångf.-a.-b. Thule. Ordf. i styr. f. stadens vattenverk, styr. led. i Göteborgs sparbank led. af styrelserna i pensionering af stadens arbetare, i Sv. sällsk. i räddn. af skeppsr. Göteborgs turisttrafikförening.

FRITHIOF HALL. Stud.-ex. 87, teol. kand. 94, lektor i kristendom o. fil. propedeutik i Jönköping sedan 03. Ordf. i fattigv. styr. 05-08. i arbetst. samt institutets förestånd. 07-11; styr.-led. i länets lasarettir-samt i länets forminnesförening. V. ordf. i styr. f. Sydsv. kred. a.-b. sedan 09.

HUGO PETERSÉN. Stud.-ex. 83, hojr.-ex. 87, v. häradshöfd. 91, läns-not. i Blek. län 98, länsbokh. 01, kronofogd. i Kinda o. Ydre fögd. 04.

CARL FERDINAND SVENSON. Sedan 73 verkställare v. Borås väfveri a.-b. innehar sedan 95 Patr.-sällsk. nuldmedalf. Medstiftare af Borås jultomtar o. mångårig ordf. Led. af fattigv.-styr. Hedersledamot i Sv. verkställareförbund.

MAURITZ LINDER. Började 80 utgifva Oscarhamns-Tidningen o. anländigt boktryckeri o. papperförädl.-fabr. ordf. o. verkst. dir. i Oscarstryckeri a.-b. sedan sistn. år. Stadsfullm. sedan 86, led. af drätselkamm. o. v. ordf. 04-08, led. af hand.- o. sjöf.-nämnden sedan 05, ordf. sedan 10, led. af de flesta af stadens korporationer o. tillf. kommittéer. Ordf. o. verkst. dir. i spritbolaget, led. af styr. i Sparbanken, led. af styr. i Osc. carsh. folkbank och när denna övertogs af bank a.-b. S. Sverige led. af dess afd. styrelse, v. ordf. 04, ordt. 09. Led. af styr. i N. Små. stads-hypoteksfören. samt Små. hand.-kammare.

ANDERS BOLIN. Kr.-länsman i Luggude här, n. distr. sedan 84. mångårig ordf. i tax.-nämnder. Kassadir. i Skånes ensk. bank o. numera Skand. kred. a.-b. afd.-kontor sedan 99. o. kontorschef 07. Köpmannaföreningarnes ombud i Höganäs distr.

ELIAS LAGERHEIM †. U-löjtn. v. Liireg. drag. 51, ryttm. 64, major armén 81, afsk. ur krigstj. 82. På sin tid landstingsman i Stockholms län samt ordf. i direktionen öfver Södrtelje lasarett. Personhistorisk förl.

HERMAN SKANTZE †. Sjökapit.-ex. 06, förde befäl på ett flertal fartyg samt lennade 89 sjön o. bosatte sig i Karlskrona, men öfverflyttade 99 till Göteborg. Egnade sig med särskildt intresse åt rederiäringen såsom styr.-led. i olika, mera betydande ångfartygsbolag samt i rederifirman Aug. Leffler & Sons a.-b., senare ombildadt, med S. såsom styr.-suppl. Styr.-led. i Sjömannasällskapet o. Sjökaptenföreningen, på sin tid led. af Sjömanshus-direktionen.

ADOLF BILLMANSSON †. U-löjtn. v. Fortifik. 59, lär. i matem. o. fysik v. Pharmaceut inst 75, lär. v. Art. v. ing.-högsk. 80-86, chef f. Svea ing.-bat. 87, öfv.-löjtn. 92, öfverste i armén 96, öfv.-löjtn. i Fortifik. res. 97, afsk. 09. Mil. led. af Krigshofr. 02-03.

HELMER MÖRNER †. Aig. ex. fr. Tekn. inst. 72, u.-ing. v. Marining.-stat. 76, ex. ing. derst 77, ingenjör 89, direktör 98, marindirektör af I:a gr. v. Marining.-kåren 06, Marinförvertdirektör o. chef f. Marining.-kåren sedan 10. Led. af K. Krigsvet.-akad., K. Örl.-mannasällsk.

PER MÅRTENSSON †. Grosshandlande i Fellingsbro. Ordf. i Fellingsbro municipalsamh. samt ordf. i distr. läkarestyr. Ordf. o. förman i Fellingsbro folkbank.

GUSTAF CARLSSON †. Etabl. tryckeriagentur i Stockholm 80, hvilken affär utvecklat sig till stor omfattning o. ombildats till aktieb. Utgifvit det i hög grad värdefulla arbetet "Svenska Allmogehem", hvilket i en ofantlig upplaga utdelats gratis såsom skolpremier m. m.

JOHAN LUNDIN †. Anst. v. Skultuna bruks kontor 71, kontorschef o. förvaltare derst 90-97 då han tog initiativ t. bildande af Nord. metall a.-b. i Vesterås o. blef dess verkst. direktör. Sedan detta bolag m. fl. 07 sammanslagits till a.-b. Svenska Metallverken blef L. verkst. dir. i Nordiska metallbolaget, Skultuna, afg. 12. Var på sin tid framstående kommunalman i Skultuna samt landstingsman.

FRITHIOF BERGQVIST †. Lok.-förare sedan 07. Led. af Mjölby kommunal- o. tax.-nämnder. led. af Sv. Jvsm. helnykt. förb. afd. 70: e styr., kassör i Sv. Jvm. understödsfören., ordf. sekkr. i afd. 34, Mjölby af Sv lokmñb.

RAGNAR HAGBERG †. U.-löjtn. v. Verml. reg. 10. Omkom genom olyckshändelse i Åre.

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG.

Skrif aldrig och fråga först — tid går därvid förlorad — utan insänd hvad Ni tror lämpar sig för tidningen, vare sig berättelser, uppsatser eller goda fotografier af tilldragelser för dagen.

Efter fotograf!

Kliche: Kem. A. B. Bengt Silfverparre, Sthlm Gbg.

AMERIKANSKT FOLKSKÅDESPEL Å NYA TEATERN I GÖTEBORG. Slutscen ur "Lagens arm": fr. v. herr Blükingberg, fru Gerda Lundeqvist-Dahlström och hr Rosén

Det amerikanska folkskådespelet "Lagens arm" af Bayard Veillers, hvilket för den svenska landsorten inköpts af fru Gerda Lundeqvist-Dahlström, hade d. 26 mars sin urpremier för Sverige på Nya teatern i Göteborg, där det gafs af det välkända Selanderska sällskapet med fru Lundeqvist-Dahlström som gästupp-trädande. Pjesen, ett sensationsdrama med socialpolitisk tendens, tillvann sig vid premiären samma ovationsartade bifall från publikens sida som kommit den till del vid dess framförande såväl i Amerika och England som rundt om på kontinenten. Kritiken som ställde sig ganska kylig till själva skådespelet gaf sitt varmaste erkännande åt det utmärkta spelet, i första hand fru Lundeqvist-Dahlströms återgifvande af den kvinnliga huvudrollen, hvilken genom hennes storsstilade tolkning gjorde ett övertygande och gripande intryck.

(Till bild å sid 421.)

Lördagen den 28 mars firade Jockeyklubben sitt 25-årsjubileum med sammanträde och middag på Hasselbacken i Stockholm. Klubben bildades på initiativ af dåvarande kaptenen i generalstaben A. von Arbin i december 1889. Lifligt understödd alltifrån början af de kungliga prinsarne och af den öfriga för den älla hästsporten intresserade vann klubben genast liflig anslutning och blef hvad den än alljämt är: den gemensamma organiserande institutionen för landets kapplöpningssväsende. Klubben räknade första arbetsåret 84 medlemmar och dess första styrelse utgjordes af dåvarande kronprinsen, ordf., samt af öfverhofstallmästaren greve A. Piper, vice ordf., ryttmästare Nyblæus, sekreterare, löjtnanten frih. Beck-Friis, skattmästare, förste hofstallmästaren greve Gyldenstolpe, frih. R. von Essen, stallmästare E. Sager, ryttmästaren frih. J. Gripenstedt, öfverstekammarjunkaren friherre W. Wrangel von Brehmer, ryttmästaren G. Tornerhjelm och löjtnanten greve A. P. Hamilton. Numera är prins Carl styrelsens ordförande, hofstallmästare Platen vice ordf., greve John Hamilton sekreterare och löjtnant C. Trädgårdh skattmästare. Klubben kan se tillbaka på en verksamhet som varit till stort gagn för den svenska ridporten och tack vare det stora intresset hos klubbens ledande män blomstrar vår kapplöpningssport alltjämt trots frånvaron af totalisatorn. Jubiléet

ÄKTENSKAPET, MED EN NY SKULPTUR SYMBOLISERADT AF PETTERSON I DÖDERHULT.

Efter fotograf.

Kliche: Kem. A. B. Bengt Silfverparre, Sthlm Gbg.

högtidlighölls i närvaro af prins Carl, riksmarskalken greve Douglas, kavalleriinspektören, general Nyblæus samt representanter för den danska "Foreningen for den ædle hævstavelis fremme", och till de danska representanterna öfverlämnades en stortad hedersgåfva till minne af det arbete den danska föreningen och de svenska hästsportorganisationerna gemensamt nedlagt i hästsportens intresse.

INNEHÅLL: Generelmajor Hugo Jungstedt (biografi och helsidesporträtt). — Hertiginnan af Dalarne. — Riksdagsmannaval i i hufvudstaden. — Kronprinsparet i Åre. — Jockeyklubbens 25-årsjubileum. — Svenska teknologföreningens årsmöte. — Damernes internationella fäktturnering i Stockholm. — "Lagens arm" på Nya teatern i Göteborg. — Döderhults-skulptur. — Frédéric Mistral. — Fröken Signe Billqvist. — Gösta Geijer. — Förlist svenskt fartyg. — Begrafning å sjön. — Ulster-kampanjen. — Återjunnens märklig målning. — Prins di Cariatid. — Professor Mercalli mördad. — Olyckshändelser. — Rysk isbrytare. — Tysk sport. — Veckans porträttgalleri. — "En kväll i Monte Carlo", her. af Seth.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.